

Levante

Ίσως είναι παράδοξο

Ίσως είναι παράδοξο, αλλά ο Λούτσιο Σκιαβόν μου θυμίζει τον Μάρκο Πόλο στις Αόρατες Πόλεις του Ίταλο Καλβίνο. Γιατί ο Σκιαβόν κάνει ό,τι και ο Βενετιάνος εξερευνητής που, καθώς διηγείται στον Κοιμηλιά Χαν τα ταξίδια του, φτιάχνει με το μαλακό του ολόκληρες πολιτείες από κομμάτια της Γαληνοτάτης: Ένα προσεκτικό μάτι ίσως δει σε κάθε μια από τις αφίσες του Σκιαβόν κάτι από την καρδιά της πόλης στην οποία γεννήθηκε και ζει-λίγο χρώμα, ιδιαίτερες γραμμές, μία διαδρομή, το στοιχείο του νερού, το στοιχείο του λαβυρίνθου. Είναι λες και βουτάει τα πενάκια του στην ψυχή αυτής της μαγικής πόλης, που μέσα της κρύβει τόσες άλλες, από την πρωτεύουσα μίας ναυτικής αυτοκρατορίας, μέχρι τη σημερινή μεγαλούπολη των τεχνών, ένα φάρο στον παγκόσμιο κινηματογραφικό χάρτη, το αγαπημένο σημείο συνάντησης των εικαστικών. Ο πολυβραβευμένος εικονογράφος και graphic designer είναι μία πραγματικά ξεχωριστή περίπτωση και αρπάζω την ευκαιρία να πω ότι θα ήθελα να δω τον Λούτσιο Σκιαβόν να συνεργάζεται με ένα κομίστα για μία ιστορία με τους Beatles ή ένα hip hop παραμύθι. Ω, τι υπέροχοι κόσμοι θα προέκυπταν!

Forse è un paradosso

Forse è un paradosso, ma Lucio Schiavon mi fa ricordare il Marco Polo delle Città Invisibili di Italo Calvino. Schiavon, infatti, fa come l'esploratore veneziano che, mentre racconta i suoi viaggi al Kublai Khan, compone con la mente città intere con pezzi della Serenissima: un occhio attento potrebbe vedere in ogni manifesto di Schiavon qualcosa del cuore della città in cui è nato e vive: un po' di colore, linee particolari, un percorso, l'elemento dell'acqua, l'elemento del labirinto. È come se intingesse le sue penne nell'anima di questa città magica, che ne nasconde tante altre al suo interno, da capitale di un impero navale a odierna megalopoli delle arti, un faro sulla mappa del cinema mondiale, luogo d'incontro prediletto per gli artisti visivi. Il pluripremiato illustratore e graphic designer veneziano è un caso davvero speciale, e colgo l'occasione per dire che mi piacerebbe vedere Lucio Schiavon collaborare con un fumettista per una storia dei Beatles o un racconto hip hop. Che mondi meravigliosi ne deriverebbero!

— Αναστασία Καμβύση, δημοσιογράφος - Marie Claire
Anastasia Kamvysi, giornalista - Marie Claire

Περί αδυναμίας ρήξης του δεσμού Βενετίας και Ελλάδας

Η ιστορία διαβρώνει τη μνήμη, σε πολλές περιπτώσεις, αλλά ακόμα και όταν οι αιώνες και τα γεγονότα επηρεάζουν τους δεσμούς, αυτοί έχουν τον τρόπο να ξεφύγουν από τη λήθη και να επανεμφανιστούν στη γλώσσα, στην τέχνη και τη φαντασία όπως έχουν ταξιδέψει μαζί για εκατοντάδες χρόνια, συχνά ταραχώδη. Ο Lucio Schiavon, ένας καλλιτέχνης βαθιά Βενετιάνος και επομένως βαθιά κοσμοπολίτης, άγγιξε την ιστορία της πόλης της λιμνοθάλασσας ξεκινώντας από τα γεγονότα και τα πορτρέτα της για τα 1600 χρόνια από την ίδρυση της Βενετίας: αλλά πώς μπορείς να διηγηθείς τη Γαληνοτάτη χωρίς να ταξιδέψεις στα σύνορά της, εκεί όπου έθρεψε τον εαυτό της από Μεσογειακές και Ανατολικές επιρροές; Λεβάντε, δηλαδή, εκεί όπου ο εικονογράφος φέρνει ένα σύγχρονο, βενετσιάνικο και δυναμικό αφήγημα, το οποίο στην Ελλάδα που υπήρξε Ενετική γημέρι ξανά με νέες, ισχυρές επιδράσεις. Δότι ορισμένοι δεσμοί και συναισθήματα που τους εμπνέουν δεν πεθαίνουν ποτέ πραγματικά.

Dell'impossibilità di recidere il legame tra Venezia e la Grecia

La Storia erode la memoria, in molti casi, ma anche quando i secoli e gli accadimenti intaccano i legami, questi hanno un modo di sfuggire all'oblio e appalesarsi, nella lingua, nell'arte, e nell'immaginario di chi ha percorso insieme centinaia d'anni, spesso tumultuosi. Lucio Schiavon, artista profondamente veneziano e per questo profondamente cosmopolita, ha toccato la storia della città lagunare partendo dagli eventi e dai suoi ritratti per il 1600 anni di Venezia: ma come si può raccontare la Serenissima senza viaggiare ai suoi confini, dove essa si nutrive delle suggestioni mediterranee e d'Oriente? Levante, per l'appunto, dove l'illustratore porta un racconto artistico contemporaneo, veneziano ma dinamico, che nella Grecia che fu veneziana si riempie di nuove, potenti suggestioni. A segnalare che certi legami e i sentimenti che li infondono non muoiono davvero mai.

— Πατρίτσιο Νισύριο, δημοσιογράφος, συγγραφέας, υπεύθυνος της ANSAmed
Patrizia Nissirio, giornalista, scrittrice, responsabile di ANSAmed

Ο ήλιος είναι κίτρινος

[...] Κάτι ιδιοφύσες, από τον συνθετικό μύθο της Βενετίας και των όμορφων προμαυώνων της στον Λεβάντε... Η Βενετία ένας πυρλόιθος στα χέρια του Lucio Schiavon ο οποίος, πυροδοτούμενος, πάλλεται σαν πικραλίδες αναφιλητών στο λαϊμό. Άρα, οι καλλιτέχνες της Βενετίας είναι χελιδόνια που κάθονται στο τραπέζι με τους ραψωδούς. Όλα έχουν ήδη τελειώσει, στη Βενετία: ποτέ δεν υπήρξε, ίσως, παρά μόνο σε ένα χαϊκού ενός ονείρου: και αυτά που δεν έγιναν ποτέ θα υπάρχουν πάντα.

Il sole è giallo

[...] Cosa del genio, del mito sintetico di Venezia e dei suoi bei baluardi a Levante... Venezia è pietra focaia nelle mani di Lucio Schiavon che, innescata, fibrilla come soffioni di pianto in gola; perciò, gli artisti di Venezia son rondini che siedono a tavola con gli aedi. Tutto è già finito, a Venezia: mai stato, forse, se non in un haiku di sogno: e le cose che non avvennero mai saranno sempre.

— Φραντσέσκο Μάινο, συγγραφέας, Βραβείο Calvino 2013
Francesco Maino, scrittore, Premio Calvino 2013

10 Elena Cassandra Tarabotti

Φεμινίστρια, επαναστάτρια, μοναχή. Γεννήθηκε το 1604 στη Βενετία, στην συνοικία Castello. Έγινε μοναχή κατ' επιταγή του πατέρα της, παίρνοντας το όνομα Αδελφή Arcangela. Μετά τα πρώτα χρόνια συνεχών συγκρούσεων με κάθε εξουσία, είτε αυτή ήταν ο πατέρας της είτε η διεύθυνση του μοναστηριού, από το οποίο προσπάθησε πολλές φορές να ξεφύγει, αφοσιώθηκε στη συγγραφή. Σε πολυάριθμα έργα, η Κασσάνδρα καταγγέλλει την κατάσταση των γυναικών, την απόλυτη ανισότητα των δικαιωμάτων των δύο φύλων, τις δόλιες πιέσεις που υφίσταντο οι νεαρές γυναίκες για να μπουν στο μοναστήρι. Χάρη στο εξεγερμένο βλέμμα μίας επαναστατημένης Βενετσιάνας έχουμε μια ωμή, ρεαλιστική εικόνα της βενετικής κοινωνίας της εποχής.

Profemminista, rivoluzionaria, monaca. Nata nel 1604 a Venezia, nel sestiere di Castello, diventò monaca per imposizione del padre, prendendo il nome di Suor Arcangela. Dopo i primi anni di continui scontri con ogni autorità, che fosse il padre o la direzione del monastero, da cui tentò più volte di fuggire, si dedicò alla scrittura. In numerose opere, Cassandra denuncia la condizione delle donne, la totale disparità di diritti tra i sessi, gli inganni che le giovani subiscono per entrare in convento. Riusciamo così ad avere un'immagine crudamente realistica della società veneziana del tempo, grazie allo sguardo ribelle di una veneziana controcorrente.

12 Riccardo Selvatico

«Ποιητής δήμαρχος» της Βενετίας. Θεατρικός συγγραφέας και ποιητής, κατά τη διάρκεια της θητείας του (1890-1895) με την Μπιενάλε έδωσε στη Βενετία διεθνή πνοή. Έλαβε μέτρα μεγάλης σημασίας, όπως η μείωση των οικογενειακών φόρων και του κόστους των βαπορέττων. Η οικονομική κατάσταση των εκπαιδευτικών και της εκπαίδευσης γενικότερα βελτιώθηκε με μεταρρυθμίσεις και νέες δομές. Ανακαίνισε και έχτισε εργατικές κατοικίες, έσκαψε κανάλια και πλακόστρωσε πλατείες. Στις 30 Απριλίου 1895 ζωντανεύει η μεγαλύτερη καινοτομία του, η πρώτη μεγάλη Διεθνής Έκθεση Τέχνης, που όλοι γνωρίζουμε σήμερα ως Μπιενάλε.

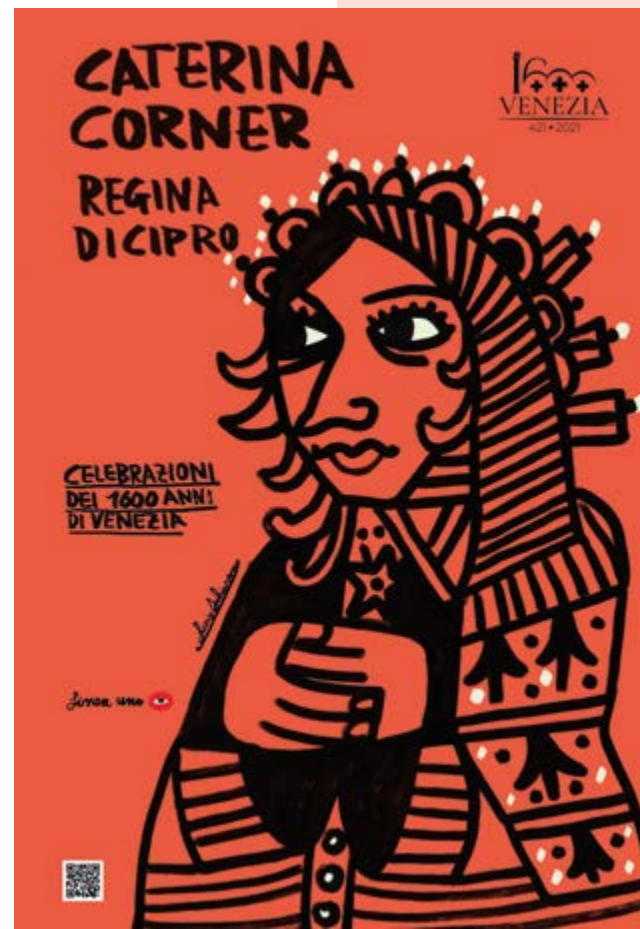
"Sindaco poeta" di Venezia. Commediografo e poeta, durante la sua legislatura ha dato a Venezia un'impronta ancora più internazionale, con la Biennale. Prese provvedimenti di grande importanza, come la riduzione delle imposte di famiglia e del costo dei traghetto. Migliorò la condizione economica dei maestri e dell'istruzione in generale, con riforme e nuove strutture. Fece ristrutturare e costruire case popolari, scavò ri e pavimentò campi. Il 30 aprile del 1895 prese vita la sua più grande innovazione, la prima grande Esposizione Internazionale d'Arte, che oggi tutti conosciamo col nome di Biennale.

09 Caterina Corner

Η οικογένεια Κορνάρο ήταν ιδιαίτερα γνωστή στην Βενετία και είχε μακροχρόνιες σχέσεις με την Κύπρο, ειδικά όσον αφορούσε το εμπόριο. Η Αικατερίνη, πέρα από την ομορφιά της, παρουσίασε από νωρίς δείγματα εξαιρετικής ευφύιας, που έκαναν τον Ιάκωβο Β΄ να τη διαλέξει για γυναίκα του και να την κάνει Βασίλισσα της Κύπρου (1468). Μετά το θάνατο του Ιακώβου, βασίλευσε μόνη μέχρι το 1489, όταν αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το νησί, που έγινε αποικία της Βενετίας. Ως αποζημίωση για την εξορία της, η Αικατερίνη διατήρησε τον τίτλο της βασίλισσας και έγινε κυρία του Άζολο, μιας επαρχίας της Βενετίας, και διακρίθηκε στην τέχνη και την λογοτεχνία. Πέθανε στη Βενετία στις 10 Ιουλίου 1510.

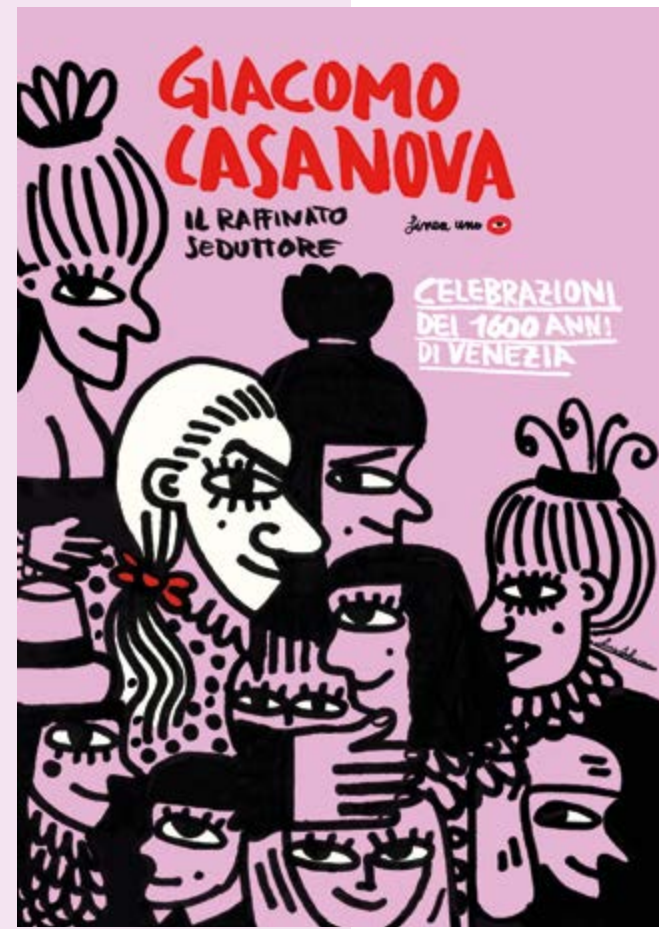
La famiglia Cornaro era ben nota a Venezia per i suoi rapporti antichi rapporti con Cipro, soprattutto di tipo commerciale. Caterina dimostrò fin da subito di essere dotata di un'intelligenza straordinaria, così come la bellezza, che indusse Giacomo II a sceglierla come moglie, rendendola regina di Cipro (1468). Dopo la morte di Giacomo, regnò da sola fino al 1489, quando fu costretta a lasciare l'isola, che divenne colonia di Venezia. Come contraccambio per il suo esilio, Caterina mantenne il titolo di regina e signora di Asolo, oggi in provincia di Treviso, distinguendosi nell'arte e nella letteratura. Morì a Venezia il 10 luglio 1510.

11 Giacomo Casanova

Ο Τζάκομο Καζανόβα (2 Απριλίου 1725 – 4 Ιουνίου 1798) ήταν βενετός συγγραφέας, ποιητής, διπλωμάτης και αποκρυφιστής ο οποίος έγινε διάσημος για τα απομνημονεύματά του, «Histoire de ma vie», τα οποία αφηγούνται μεταξύ άλλων μία σειρά αποπλανήσεων, που κατέστησαν το όνομά του συνώνυμο του μεγάλου εραστή. Φηλογοιείται πως κατέκτησε πάνω από 100 γυναίκες, ενώ ο παράφορος έρωτάς του για μία παντρεμένη αριστοκράτισσα στο νησί της Κέρκυρας ήταν ο λόγος για τον οποίο φυλακίστηκε και εκδιώχθηκε από το νησί.

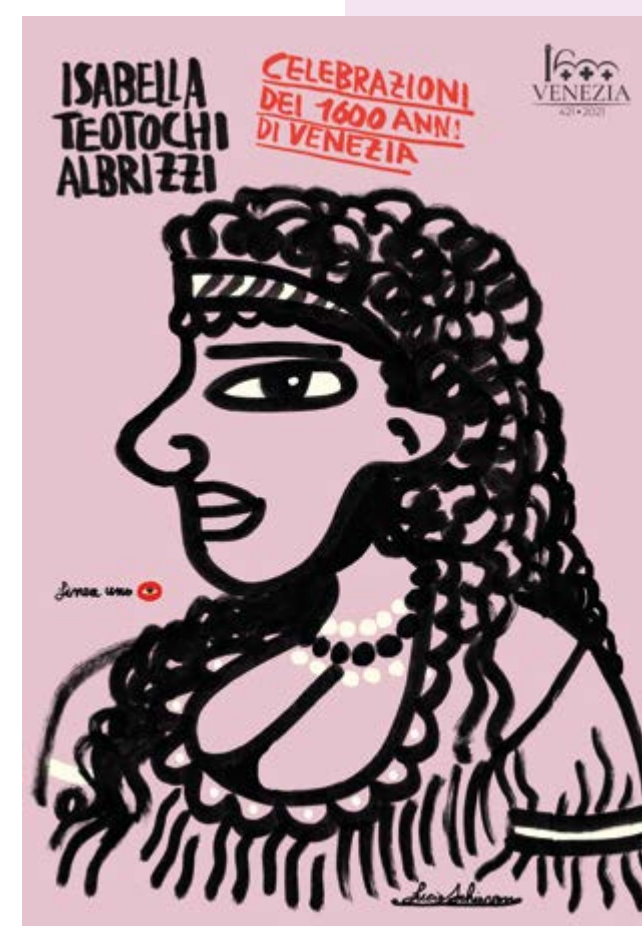
Giacomo Casanova (2 aprile 1725 - 4 giugno 1798) è stato uno scrittore, poeta, diplomatico e occultista veneziano divenuto famoso per le sue memorie, Histoire de ma vie, che narrano, tra l'altro, le seduzioni che ne hanno fatto il simbolo del grande amante per antonomasia. Si narra che conquistò più di 100 donne, mentre il suo folle amore per un'aristocratica sposata, sull'isola di Corfù, fu il motivo per cui fu imprigionato ed espulso dall'isola.

13 Ciaci

Στα περισσότερα από 160 χρόνια ιστορίας της σύγχρονης Ρεγκάτας (Regata Moderna) είναι αναμφίβολα ο άνθρωπος των ρεκόρ: περισσότερες νίκες (14), περισσότερες κατακτηθείσες σημαίες (34). Ο Sergio Tagliapietra Ciaci έχει ήδη μπει δικαιωματικά στον μύθο του κόσμου της κωπηλασίας. Έκανε το ντεμπούτο του στο Μεγάλο Κανάλι το 1953, όταν ήταν μόλις 18 ετών. Πήρε την πρώτη του νίκη το 1958 μαζί με τον αδερφό του. Από το 1969 έως το 1977 κέρδισε οκτώ συνεχόμενες φορές. Έκλεισε την καριέρα του με μια υπέροχη τρίτη θέση το 1991. Το νερό, για τη Βενετία, δεν είναι απλώς ιστορία και μύθος, αλλά ένα στοιχείο με το οποίο δοκιμάζει κανείς τον εαυτό του κάθε μέρα.

Negli oltre 160 anni di storia della Regata Moderna è senza dubbio lui l'uomo dei record: maggior numero di vittorie (14), maggior numero di bandiere conquistate (34), Sergio Tagliapietra Ciaci è già entrato a buon diritto nel mito del mondo della voga. Il suo esordio in Canal Grande avviene nel 1953, ad appena 18 anni. Ottiene la prima vittoria nel 1958, in coppia col fratello. Dal 1969 al 1977 vince otto edizioni consecutive. Chiude la carriera con un favoloso terzo posto nel 1991. L'acqua, per Venezia, non è solo storia e mito, ma un elemento con cui mettersi alla prova quotidianamente.

14 Isabella Teotochi Albrizzi

Επαναστατημένη διανοούμενη, εκλεπτυσμένη λόγια, λαμπρό ανήσχο πνεύμα, η Ισαβέλλα γεννήθηκε το 1760 στην Κέρκυρα, την εποχή που ανήκε στη Γαληνοτάτη. Ανάμεσα στη Βενετία και στο San Trovaso, έδωσε ζωή σε ένα από τα σημαντικότερα λογοτεχνικά σαλόνια της εποχής, φιλοξενώντας καλλιτέχνες, διανοούμενους και συγγραφείς όπως οι Αντόνιο Κανόβα, Ιππόλιτο Πιντεμόντε, Γιόχαν Βόλφγκανγκ φον Γκαίτε, Λόρδος Βύρωνας και πολλοί άλλοι. Γεννήθηκε στα επτάνησα, όπως και ο Ούγκο Φόσκολο, συνδέθηκε ερωτικά μαζί του όταν τον φιλοξένησε στην κατοικία της-εκείνη τριανταεσσάρων ετών και αυτός δεκαεπτά-και μοιράστηκαν το ίδιο λογοτεχνικό πάθος. Ήταν μία μούσα που έζησε ανάμεσα στην Βενετία και την Ελλάδα.

Intellettuale ribelle, raffinata letterata, mente brillante e inquieta, Isabella nasce nel 1760 a Corfù, all'epoca appartenente alla Serenissima. Tra Venezia e l'entroterra (San Trovaso), diede vita a uno dei più importanti salotti letterari dell'epoca, ospitando artisti, intellettuali e letterati come Antonio Canova, Ippolito Pindemonte, Johann Wolfgang von Goethe, George Gordon Byron e molti altri. Greca di nascita come Ugo Foscolo, condivise con lui una passione travolgente, amorosa e letteraria, accogliendolo – lei trentaquattrenne e lui diciassettenne – nelle sue residenze. Una musa tra Venezia e la Grecia.

Περιοδούσα έκθεση αφίσας στην Ελλάδα
Schiaivon από τη Βενετία στην Ελλάδα
Mostra itinerante di manifesti
di Lucio Schiavon da Venezia alla Grecia

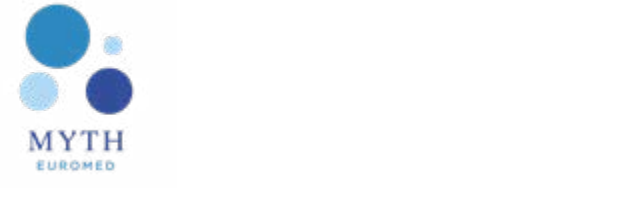
ΟΤΤΑΒΑΝΟ ΛΕΒΑΝΤΕ

Levante

Συντελεστές / Main partner

Σύλληψη και γενική επιμέλεια / Ideazione e curatela

Συντονισμός και επιμέλεια / Coordinamento e cura

MYTH EUROMED
Alberto Cotrona
Συντονισμός / Coordinamento
Carolina Potente
Γραφιστικά / Progetto grafico
Sara Folegatto
Επικοινωνία / Comunicazione social

Χορηγοί / Sponsor Tecnici

Info

Myth euromed - Atene e Treviso
myth-euromed.org
mytheuromed@gmail.com
IG myth.euromed
FB myth euromed

Η έκθεση Levante, του βενετσιάνου εικονογράφου και γραφίστα Lucio Schiavon, λαμβάνει χώρα με τη στήριξη του Ιταλικού Μορφωτικού Ινστιτούτου και της Πρεσβείας της Ιταλίας στην Αθήνα, στο πλαίσιο του διμερούς προγράμματος πολιτιστικής προβολής Temporo Forte, με τη ενεργή συμμετοχή της Εφορείας Αρχαιοτήτων Κέρκυρας, που φιλοξενεί την έκθεση και συμβάλλει στη διοργάνωση. Η γενική επιμέλεια και ο συντονισμός είναι της Myth euromed. Ο Lucio Schiavon, γεννημένος στη Βενετία, έχει συνεργαστεί μεταξύ άλλων με την La Biennale di Venezia, την Fabbrica και την Agenzia Armando Testa. Εικονογραφεί βιβλία για τον εκδοτικό οίκο Nuages στο Μιλάνο και έχει εκθέσει έργα του στο Ίδρυμα Bevilacqua La Masa της Βενετίας. Κέρδισε το βραβείο International Motion Art Award στη Νέα Υόρκη και το βραβείο Interfilm Festival Short Movie στο Βερολίνο το 2015 με δύο διαφορετικές ταινίες μικρού μήκους κινουμένων σχεδίων. Η έκθεση Levante δημιουργήθηκε με αφορμή τους εορτασμούς για τα 1600 χρόνια από την ίδρυση της Βενετίας στο πλαίσιο του δημοτικού προγράμματος Venezia1600 και το πρότζεκτ Linea 1. Έκανε την πρώτη της εμφάνιση στο νησί της Βενετίας ενώ μετά ήρθε η σειρά της terraferma (ενετική στεριάς) και οι αρχαίοι κίβανοι Bertoli στο Casale sul Sile του Τρεβίζο. Στα αρχικά έργα της απεικονίζονται εμβληματικοί χαρακτήρες της περιόδου της Serenissima και ύστερα, δίνοντας σχήμα σε διάσημες αλλά και λιγότερο γνωστές ιστορικές προσωπικότητες της Γαλινοτάτης, από την αυγή της έως το σήμερα. Η έκθεση, μέσα από το ταξίδι της στον Ελλαδικό χώρο, με τη επιμέλεια της MYTH euromed, θέλει να φωτίσει την κοινή κληρονομιά που δένει την Ελλάδα με τη Βενετία, ξεπερνώντας τα σημερινά σύνορα και εμπόδια με εντελώς σύγχρονο καλλιτεχνικό στυλ - όπως αυτό του Schiavon. Θα εκτεθούν τόσο τα έργα που έχουν δημιουργηθεί στη Βενετία όσο και νέες αφίσες, που θα δημιουργούνται στους τόπους διεξαγωγής της περιοδεύουσας έκθεσης δίνοντας έτσι ζωή σε μια νέα, πρωτότυπη έκθεση.

02 Attila

03 Maria Argyropoulaina

Η Μαρία Αργυροπούλαινα γεννήθηκε στη Κωνσταντινούπολη και ήταν εγγονή του Βυζαντινού αυτοκράτορα Ρωμανού Β΄. Παντρεύτηκε τον Τζοβάννι Ορσεόλο, τον μεγαλύτερο γιο του Δόγη της Βενετίας, Πέτρο Β'. Στην γαμήλια τελετή χρησιμοποίησε χρυσά πιρούνια, αλλά το πιρούνι τον 11ο αιώνα στον δυτικό κόσμο ήταν αρνητικά συσχετισμένο με την ανατολική παρακμή και η χρήση του αποτελούσε ιεροσυλία. Όταν η πριγκίπισσα πέθανε δύο χρόνια αργότερα (1007) από πανώλη θεωρήθηκε από κάποιους Θεία Τιμωρία. Παρ' όλα αυτά, η Βενετία εξαιτίας της αποτέλεσε τον πρώτο τόπο στην Ευρώπη που υιοθέτησε τη χρήση του πιρουνού. Οι Βενετσιάνοι ακόμα και σήμερα είναι οι μόνοι στην Ιταλία που το λένε *piròn* αντί για *forchetta*.

Maria Argyropoulaina nacque a Costantinopoli, nipote dell'imperatore bizantino Romano II. Sposò Giovanni Orseolo, primogenito del Doge di Venezia. Alla cerimonia nuziale usò forchette d'oro, ma la forchetta nell'XI secolo, nel mondo occidentale, era associata al declino orientale ed era una maledizione. Quando la principessa morì due anni dopo a causa della peste, fu considerata da alcuni come una punizione divina. Tuttavia fu proprio grazie a lei che Venezia divenne il primo luogo in Europa ad adottare l'uso della forchetta. Oggi, in dialetto veneto, l'oggetto è chiamato, anziché forchetta, *piròn*. E in greco? Pirouni.

04 Enrico Dandolo

05 Le Crociate

06 Marco Polo

Ο Μάρκο Πόλο (Βενετία, 1254 – 1324), βενετσιάνος έμπορος, πρέσβυς και συγγραφέας, επιχειρήσε ένα περιπετειώδες ταξίδι που διήρκεσε 24 χρόνια. Διασχίζοντας τη Μικρά Ασία, τη Μεσοποταμία, την Κεντρική Ασία, κυρίως με άλογα και πλοία, μια απόσταση 16.000 χιλιομέτρων, έφτασε μετά από 30 μήνες στο βασίλειο του Μεγάλου Χάνου των Μογγόλων, Κουμπλάι Χαν. Αποκτώντας την εμπιστοσύνη του Χαν, που τον διόρισε σύμβουλό του, ταξίδεψε σε διάφορα μέρη της Κίνας. Παρόλο που δεν ήταν ο πρώτος Ευρωπαίος που έφθασε στην Κίνα, ήταν ο πρώτος που διηγήθηκε τις εμπειρίες του μέσα από το βιβλίο «Il Milione».

Marco Polo (Venezia, 1254- 1324), mercante, ambasciatore e scrittore veneziano, intraprese un viaggio avventuroso, lungo 24 anni. Attraversando l'Asia Minore, la Mesopotamia, l'Asia centrale, principalmente su cavalli e navi, per una distanza di 16.000 chilometri, arrivò dopo 30 mesi nel regno del Gran Khan dei Mongoli, Kublai Khan. Guadagnandosi la sua fiducia, venne fatto consigliere e viaggiò in varie parti della Cina. Nonostante non sia stato il primo europeo ad arrivare in Cina, è stato il primo a raccontarne le sue impressioni con il suo libro autobiografico "Il Milione".

La mostra Levante, dell'illustratore e grafico veneziano Lucio Schiavon, prende vita con il supporto dell'Istituto Italiano di Cultura e dell'Ambasciata d'Italia ad Atene, nell'ambito del programma bilaterale di promozione culturale Temporo Forte, con la partecipazione attiva della Soprintendenza alle Antichità di Corfù, che ospita la mostra e contribuisce all'organizzazione. La curatela e il coordinamento generale sono di Myth euromed.

Lucio Schiavon, illustratore e graphic designer nato a Venezia, ha collaborato, tra gli altri, con Fabrica, La Biennale di Venezia e Agenzia Armando Testa. Illustra libri per la casa editrice Nuages di Milano e ha esposto alla Fondazione Bevilacqua La Masa. Ha vinto l'International Motion Art Award di New York e l'Interfilm Festival Short Movie di Berlino 2015 con due diversi cortometraggi in animazione. La mostra Levante nasce in occasione delle celebrazioni per il 1600° anniversario della fondazione di Venezia, nell'ambito del programma comunale Venezia1600 e del progetto Linea 1. Ha fatto la sua prima apparizione a Venezia, e poi in terraferma, presso le antiche fornaci Bertoli al Casale sul Sile (Treviso). Le opere originarie ritraggono figure emblematiche del periodo della Serenissima e oltre, dando forma a personaggi storici noti e meno noti, dagli alberi fino ai giorni nostri. La mostra, attraverso il suo viaggio in Grecia, curato da MYTH euromed, vuole illuminare il patrimonio comune che lega la Grecia a Venezia, superando confini e barriere attuali con uno segno artistico pienamente contemporaneo, come quello di Schiavon. Saranno esposte sia le opere realizzate a Venezia che manifesti nuovi, che verranno realizzati nelle sedi della mostra itinerante, dando così vita ad una nuova esposizione originale.

Η έκθεση Levante δημιουργήθηκε με αφορμή τους εορτασμούς για τα 1600 χρόνια από την ίδρυση της Βενετίας στο πλαίσιο του δημοτικού προγράμματος Venezia1600 και το πρότζεκτ Linea 1. Έκανε την πρώτη της εμφάνιση στο νησί της Βενετίας ενώ μετά ήρθε η σειρά της terraferma (ενετική στεριάς) και οι αρχαίοι κίβανοι Bertoli στο Casale sul Sile του Τρεβίζο. Στα αρχικά έργα της απεικονίζονται εμβληματικοί χαρακτήρες της περιόδου της Serenissima και ύστερα, δίνοντας σχήμα σε διάσημες αλλά και λιγότερο γνωστές ιστορικές προσωπικότητες της Γαλινοτάτης, από την αυγή της έως το σήμερα. Η έκθεση, μέσα από το ταξίδι της στον Ελλαδικό χώρο, με τη επιμέλεια της MYTH euromed, θέλει να φωτίσει την κοινή κληρονομιά που δένει την Ελλάδα με τη Βενετία, ξεπερνώντας τα σημερινά σύνορα και εμπόδια με εντελώς σύγχρονο καλλιτεχνικό στυλ - όπως αυτό του Schiavon. Θα εκτεθούν τόσο τα έργα που έχουν δημιουργηθεί στη Βενετία όσο και νέες αφίσες, που θα δημιουργούνται στους τόπους διεξαγωγής της περιοδεύουσας έκθεσης δίνοντας έτσι ζωή σε μια νέα, πρωτότυπη έκθεση.

07 Pietro Querini

08 Aldo Manuzio

01 San Marco

02 Attila

03 Maria Argyropoulaina

04 Enrico Dandolo

05 Le Crociate

06 Marco Polo

07 Pietro Querini

08 Aldo Manuzio

01 San Marco

Ο Άγιος Μάρκος, το ευαγγέλιό του, τα φτερά του. Σύμφωνα με το μύθο, στις απαρχές της χριστιανικής εποχής, ένας άγγελος εμφανίστηκε στον Μάρκο, ο οποίος ναυάγησε στη λιμνοθάλασσα ενώ επέστρεφε από την Ακυλία, αναγγέλλοντας το περίφημο «Pax tibi Marce, evangelista meus. Hic requiescet corpus tuum» (Ειρήνη σε σένα, Μάρκο, ευαγγελιστή μου. Εδώ θα αναπαυθεί το σώμα σου). Το 828 μ.Χ. τα λείψανά του κλάπηκαν από την Αλεξάνδρεια και μεταφέρθηκαν στη Βενετία και ο Άγιος Μάρκος έγινε έτσι το απόλυτο σύμβολο της Βενετίας, στο εμπόριο, την πολιτική, στην τέχνη. Σήμερα, κυματίζει και στη σημαία της Περιφέρειας του Βένετο.

San Marco, il suo vangelo, le sue ali. Secondo la leggenda, ai primordi dell'era cristiana, un angelo sarebbe apparso a Marco, naufrago in Laguna, forse mentre tornava da Aquileia, annunciandogli il celebre "Pax tibi Marce, evangelista meus. Hic requiescet corpus tuum" (Pace a te, Marco, mio evangelista. Qui riposerà il tuo corpo). Nell'828 d.C. le sue spoglie tornarono a Venezia e San Marco divenne così simbolo profondissimo e universale di Venezia, nel commercio, nella politica, nell'arte. Oggi, sventola anche nella bandiera della Regione del Veneto.

02 Attila

03 Maria Argyropoulaina

04 Enrico Dandolo

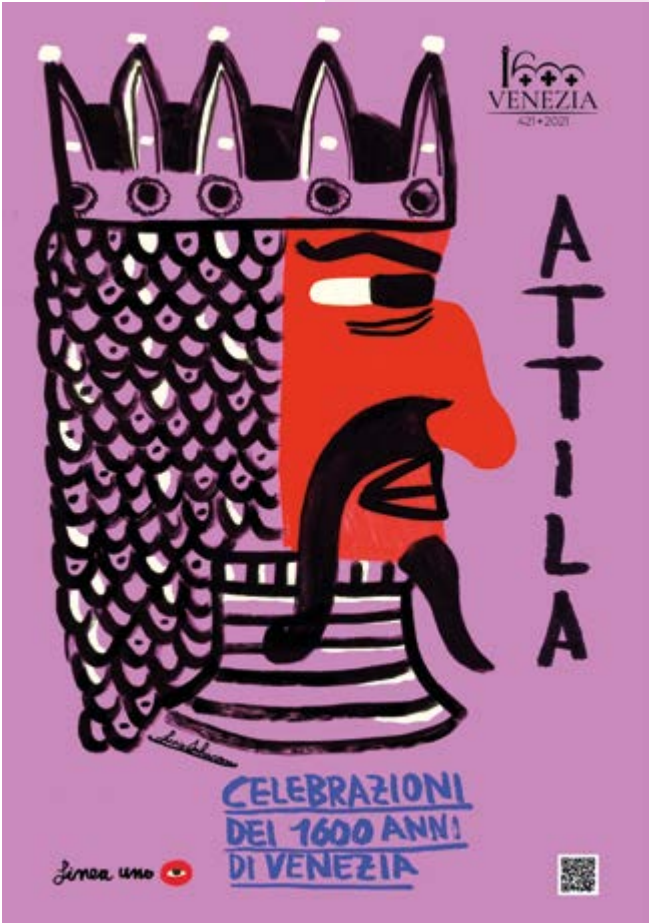
05 Le Crociate

06 Marco Polo

07 Pietro Querini

Ο Πέτρος Κουερίνι ανήκε σε μια από τις πλέον επιφανείς οικογένειες της βενετικής αριστοκρατίας. Στο τέλος του 1431, ενώ έπλεε από την Κρήτη προς τη Φλάνδρα, ανοιχτά της Γαλικίας ναυάγησε. Άνεμοι και ρεύματα τον πέρασαν μέχρι το Αρχιπέλαγος Λοφότεν, όπου οι ψαράδες φιλοξένησαν το εναπομείναν πλήρωμα του στον οικισμό τους. Εκεί ο Κουερίνι παρατήρησε ότι αφαιρούσαν από τους μπακαλιάρους τα εντόσθια, τους κρεμούσαν να λιαστούν και τους κατανάλωναν, αφού πρώτα τους χτυπούσαν για να μαλακώσουν. Όταν γύρισε, μετέφερε μαζί του το «εύρημα». Ο μπακαλιάρος γνώρισε τεράτια επιτυχία στη Βενετία, και σήμερα αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα συστατικά της κουζίνας του Βένετο.

Pietro Querini apparteneva a una delle famiglie più in vista dell'aristocrazia veneziana. Alla fine del 1431, durante la navigazione da Creta verso Fiandre, naufragò al largo della Galizia. I venti e le correnti lo trascinarono nell'arcipelago delle Lofoten, dove i pescatori ospitarono il suo equipaggio nel loro piccolo insediamento. Lì Querini si accorse che usavano togliere le interiora al merluzzo, per poi essiccarlo e mangiarlo dopo averlo battuto. Quando tornò, portò con sé il "ritrovamento". Il baccalà ebbe un enorme successo a Venezia e oggi è uno degli ingredienti più importanti della cucina veneziana.

02 Attila

03 Maria Argyropoulaina

04 Enrico Dandolo

05 Le Crociate

Η Τέταρτη Σταυροφορία (1204) αποτέλεσε ταυτόχρονα μια τραγική σφαγή για τον άμαχο πληθυσμό αλλά και ένα ασυναγώνιστο δείγμα της μακιαβελικής πολιτικής οξυδέρκειας. Οι Άγιοι Τόποι ασφαλώς δεν απελευθερώθηκαν, αλλά το κύρος της Βενετίας έφτασε πολύ πέρα από τα όρια της Άνω Αδριατικής. Φρούρια, οχυρά, λιμάνια, περιήλθαν στην κατοχή της Γαλινοτάτης, καθώς και υλικά αγαθά με ισχυρή καλλιτεχνική και συμβολική αξία, όπως η άμαξα του Αγίου Μάρκου, οι Τετράρχες, η καμπάνα του Marangona. Η Βενετία πλέον αρχίζει να λάμπει στη Μεσόγειο.

La quarta crociata (1204) fu allo stesso tempo un tragico massacro per la popolazione civile e un capolavoro di machiavellica scaltrezza politica. La Terra Santa non fu certamente liberata, ma il prestigio di Venezia arrivò ben oltre i confini dell'Alto Adriatico. Fortezze, rocceforti, porti, entrarono in possesso della Serenissima, così come entrarono in città beni materiali dal fortissimo valore artistico e simbolico, come quadriga di San Marco, i Tetrarchi, la campana Marangona. Venezia inizia a splendere nel Mediterraneo.

06 Marco Polo

07 Pietro Querini

08 Aldo Manuzio

02 Attila

Βασιλιάς των Ούννων, στα μέσα του πέμπτου αιώνα μ.Χ., ήταν ένας από τους πιο φοβερούς εχθρούς της Δυτικής και της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Η μορφή του ανήκει στην ιστορία αλλά και στο μύθο, τόσο που διείσδυσε στο συλλογικό ασυνείδητο ως μια από τις αιτίες της γέννησης της Βενετίας, όπως μαρτυρεί, μεταξύ άλλων, ο «θρόνος του Αττίλα» στο νησί Τορτσέλο, στη λιμνοθάλασσα της Βενετίας.

Re degli Unni, nel cuore del quinto secolo d.C., fu uno dei più temibili nemici dell'Impero Romano d'Occidente e dell'Impero Romano d'Oriente. La sua figura appartiene tanto alla storia quanto al mito, tanto da essere entrato nell'immaginario collettivo come una delle cause della nascita di Venezia, come testimonia, tra le altre cose, il "trono di Attila" nell'isola di Torcello, nella Laguna di Venezia.

03 Maria Argyropoulaina

04 Enrico Dandolo

05 Le Crociate

Η Τέταρτη Σταυροφορία (1204) αποτέλεσε ταυτόχρονα μια τραγική σφαγή για τον άμαχο πληθυσμό αλλά και ένα ασυναγώνιστο δείγμα της μακιαβελικής πολιτικής οξυδέρκειας. Οι Άγιοι Τόποι ασφαλώς δεν απελευθερώθηκαν, αλλά το κύρος της Βενετίας έφτασε πολύ πέρα από τα όρια της Άνω Αδριατικής. Φρούρια, οχυρά, λιμάνια, περιήλθαν στην κατοχή της Γαλινοτάτης, καθώς και υλικά αγαθά με ισχυρή καλλιτεχνική και συμβολική αξία, όπως η άμαξα του Αγίου Μάρκου, οι Τετράρχες, η καμπάνα του Marangona. Η Βενετία πλέον αρχίζει να λάμπει στη Μεσόγειο.

La quarta crociata (1204) fu allo stesso tempo un tragico massacro per la popolazione civile e un capolavoro di machiavellica scaltrezza politica. La Terra Santa non fu certamente liberata, ma il prestigio di Venezia arrivò ben oltre i confini dell'Alto Adriatico. Fortezze, rocceforti, porti, entrarono in possesso della Serenissima, così come entrarono in città beni materiali dal fortissimo valore artistico e simbolico, come quadriga di San Marco, i Tetrarchi, la campana Marangona. Venezia inizia a splendere nel Mediterraneo.

06 Marco Polo

07 Pietro Querini

Ο Άλδος Μανουΐτιος ίδρυσε το 1490 στη Βενετία το πιο διάσημο ιταλικό και, για την εποχή του, παγκόσμιο τυπογραφείο, ενώ τα βιβλία του πήραν το όνομα Εκδόσεις Αλντίνε. Ανθρωπιστής, λόγιος και εκπαιδευτικός αφιέρωσε μεγάλο μέρος της ζωής του στη δημοσίευση και τη διάδοση σπάνιων κειμένων. Το ενδιαφέρον του για τη διατήρηση των κλασικών ελληνικών χειρογράφων τον κατέστησαν τον πιο καινοτόμο εκδότη της εποχής του, ενώ τα χειρίδια και τα «φορητά» του βιβλιάρια, έφεραν επανάσταση στην ανάγνωση και αποτέλεσαν τον πρόδρομο του σύγχρονου χαρτόδετου βιβλίου.

Aldo Manuzio fondò nel 1490 a Venezia la più celebre tipografia d'Italia e del mondo, così come divennero presto famosissime le sue Edizioni Aldine. Umanista, studioso ed educatore, dedicò gran parte della sua vita alla pubblicazione e alla diffusione di testi rari. Il suo interesse per la conservazione dei manoscritti greci classici lo rese l'editore più innovativo del suo tempo, mentre i suoi manuali e i libelli "portatili" rivoluzionarono la modalità di lettura, divenendo i precursori dei moderni tascabili.